

REFERAT |KRS| Formannskapet (2011-2015) d. 11-04-2012

Mødedato Onsdag d. 11. april 2012 kl. 09:00

Mødested Formannskapssalen

Indholdsfortegnelse

Godkjenning av møteprotokoller 20.-21.03.12 og 28.03.12.....	3
Høring - NOU 2012: 1. Til barnas beste.....	5
Svar på oversendelsesforslag angående salg av navnerettigheter til bygg eller saler.....	26
Vurdering av Kristiansand som Fairtradeby.....	29

Punkt 34/12: Godkjenning av møteprotokoller 20.-21.03.12 og 28.03.12

Bilag

Møteprotokoll. FORMAN, 28032012 0900, Ordinært møte.

Møteprotokoll. FORMAN, 20032012 0900, Seminar.

Dato: 28.03.2012
Saksnr.: 201200004-29
Arkivkode E: 033
Saksbehandler: Anne Lise Holand Aabø

Saksgang
Formannskapet

Møtedato
11.04.2012

Godkjenning av protokoller 20.-21.03.12 og 28.03.12

Forslag til vedtak:

1. Formannskapet godkjenner protokoll fra seminar 20.-21.03.12.
2. Formannskapet godkjenner møteprotoll fra møte 28.03.12.

Kristin T. Andresen
Organisasjonsdirektør

Anne Lise H. Aabø
Formannskapssekretær

Trykte vedlegg: Protokoll fra seminar 20.-21.03.12
Protokoll fra formannskapets møte 28.03.12

Punkt 35/12: Høring - NOU 2012: 1. Til barnas beste

Bilag

Saksprotokoll

Høringsbrev - regjeringen no

Dato: 14.03.2012
Saksnr.: 201203281-1
Arkivkode E: A21
Saksbehandler: Gro Holte

Saksgang
Oppvekststyret
Formannskapet

Møtedato
27.03.2012
11.04.2012

Høring - NOU 2012: 1 Til barnas beste

Sammendrag:

Kunnskapsdepartementet legger med dette fram NOU 2012:1 «Til barnas beste» - ny lovgivning for barnehagene til høring. Høringsfristen er satt til 4.mai 2012.

Formålet er å sikre at regjeringens politikk blir gjennomført på barnehageområdet slik at man oppnår et likeverdig tjenestetilbud med høy kvalitet i alle barnehager, samtidig som det lokale handlingsrommet og hensynet til effektiv ressursbruk ivaretas.

Utvalget har foretatt en gjennomgang av gjeldende Lov om barnehager av 17. juni 2005 (barnehageloven) med forskrifter for å vurdere om regelverket som styringsverktøy er godt nok tilpasset dagens og fremtidens barnehagesektor.

Utvalget foreslår en sterkere regulering på de områdene som fremstår som særlig kritiske for å sikre likeverdighet og høy kvalitet i sektoren. Samtidig har utvalget vært opptatt av å ivareta kommunens frihet til å utvikle gode lokale tilbud i tråd med barnas og brukernes behov.

Utvalget har lagt særlig vekt på hensynet til barnas beste. Det er utvalgets vurdering at endringene i sektoren de siste årene har skapt behov for en grundig gjennomgang av regelverket og mener det er behov for en mer presis utforming av regelverket

Utvalget har fulgt opp sine vurderinger med et forslag til ny barnehagelov.

Kristiansand kommune er av den oppfatning at Øie- utvalget har gjort et grundig arbeid i sine analyser, drøftinger og vurderinger.

Kristiansand kommune er enig i utvalgets vurdering om at det er behov for en mer presis utforming av regelverket i form av en ny lov om barnehager.

Kristiansand kommune har valgt å kommentere de nye bestemmelsene/paragrafene og enkelte bestemmelser i gjeldende barnehagelov som er endret ved tilføyelser eller tydeligere presiseringer.

Forslag til vedtak:

1. Kristiansand kommune gir sin tilslutning til forslag til endringer i barnehageloven slik det fremgår i kommunens høringsuttalelse.

Tor Sommerseth
Rådmann

Arild Rekve
Oppvekstdirektør

Trykte vedlegg:
Høringsbrev av 06.02.12 fra Kunnskapsdepartementet.

Utrykte vedlegg:
NOU 2012:1 Til barnas beste

Bakgrunn for saken :

Regjeringen oppnevnte 25.06.2010 et offentlig utvalg, bredt sammensatt av fagpersoner fra forskningsmiljø og representanter fra statlig og kommunal sektor (Øie-utvalget). Utvalget skulle foreta en gjennomgang av Lov om barnehager av 17. juni 2005 med forskrifter (barnehageloven) for å se om styringsvektøyet er godt nok tilpasset dagens og fremtidens barnehagesektor. (jf. St.meld nr. 41 Kvalitet i barnehagen)
Utvalget avga sin utredning 16.01.2012.

*Formålet er å sikre at regjeringens politikk blir gjennomført på barnehageområdet slik at man oppnår **et likeverdig tjenestetilbud med høy kvalitet i alle barnhager**, samtidig som det lokale handlingsrommet og hensynet til effektiv ressursbruk ivaretas.*

Oppgaver/avgrensning for utvalget

Utvalget må i arbeidet se hen til andre sektorer i velferdssamfunnet og kommunens behov for å kunne prioritere mellom sektorer ut fra lokale behov.

Utvalget skal med utgangspunkt i prinsippene for statlig styring av kommunesektoren vurdere gjeldende barnehagelov med forskrifter som styringsvirkemiddel for en rammefinansiert sektor og foreslå eventuelle nødvendige endringer i regelverket.

Utvalget skal herunder vurdere:

- Behovet for nasjonal regulering i forhold til lokale prioriteringer
- Lovregulering som styringsvirkemiddel i forhold til andre styringsvirkemidler
- Om regelverket bør inneholde flere kvalitetsbestemmelser
- Kommunens behov for styring med barnehagetilbudet i kommunen som lokal barnehagemyndighet
- Hvordan videreutvikle barnehagetilsynet på barnehageområdet, herunder forholdet mellom statlig og kommunalt tilsyn
- Ut fra utvalgets vurderinger av de ovenstående punktene, hvilken kompetanse som bør være tilstede på de ulike forvaltningsnivåene for å sikre at barnehagetilbudet drives og utvikles i tråd med rammeplanen og barnehageloven

Utvalget skal ikke vurdere :

- Barnehagens formål §1 og innhold §2, herunder rammeplan for barnehagens innhold og oppgaver. – ikrafttredelse 01.08.10.
- Innholdet i retten til barnehageplass (§ 12a) – ikrafttredelse 01.01.09
- Økonomisk likeverdig behandling av kommunale og ikke-kommunale barnehager.

Utvalget skal utrede økonomiske og administrative konsekvenser av de forslag som blir fremmet. Utvalget bør vurdere sine forslag i forhold til at tidsbruk til rapportering og andre oppgaver utenom kjerneoppgavene bør holdes på et lavt nivå. Utvalget skal sørge for at minst ett av de forslag til samlet offentlig styring av barnehagesektoren som fremmes kan iverksettes innenfor gjeldende budsjettamme. Utvalget skal gjennomføre en samfunnsøkonomisk analyse av forslagene som blir fremmet.

Barnehagesektoren har i løpet av kort tid gjennomgått omfattende forandringer, både når det gjelder struktur og omfang. Det er i dag stor variasjon på barnehagetilbudet landet sett under ett. For å sikre at styringsverktøyet er godt nok tilpasset dagens og fremtidens barnehagesektor, har utvalget utarbeidet et fullstendig forslag til ny barnehagelov.

Barnehageloven gir de nasjonale føringene om hva et barnehagetilbud skal inneholde og har bestemmelser om barnehagens formål og innhold, barnas og foreldrenes medvirkning, godkjenning, personalet, tilsyn og ansvars- og oppgavefordeling.

Sektoren består av barnehagene, både kommunale og ikke – kommunale, kommunene som lokal barnehagemyndighet, staten ved fylkesmannsembetene som regional myndighet og Kunnskapsdepartementet som nasjonal myndighet.

Det legges generelt opp til et tydeligere og mer anvendelig regelverk. Enkelte bestemmelser i gjeldende lov er blitt tydeligere presisert og styrket. Nye bestemmelser som foreslås lovfestes, omhandler ulike kvalitetssikringssystem og fovaltningsrutiner på både myndighets- og barnehagenivå. Utvalget foreslår også å regulere strukturelle faktorer som bemanning, barnehagens arealer, barnegruppens størrelse tydeligere enn tidligere. Disse faktorene vurderes å ha betydelig innvirkning på å sikre likeverdighet og høy kvalitet i barnehagene.

Utvalget foreslår at barnas rettigheter styrkes:

- Hensynet til barnets beste lovfestes
- Barnehagebarn får rett til et godt fysisk og psykososialt miljø
- Lovfesting av bestemmelse om barns rett til å tilhøre en barnegruppe og om barnegruppens størrelse.

Utvalget mener foreldrene i dag har noe mangelfulle muligheter til å bidra til endring av forhold de ikke er fornøyd med, evt. å kunne påklage lovbrudd.

Utvalget foreslår å lovfeste:

- En varslingsplikt dersom barnehagen blir klar over sider ved barnehagemiljøet som kan ha negativ virkning for barnas helse og sikkerhet.
- En klageordning i tilfeller hvor det foreligger mangler ved barnehagemiljøet.

Utvalget har merket seg at forskning viser at tilstrekkelig grunnbemanning, pedagogisk bemanning, areal ute og inne og størrelser på barnehagegruppene har betydelig innvirkning på kvaliteten i barnehagen. En stabil og hensiktsmessig regulering av disse strukturelle faktorene vil derfor gi et godt grunnlag for å sikre likeverdighet og høy kvalitet i barnehagene. Et samlet utvalg har derfor foreslått å regulere disse faktorene på en tydeligere måte enn tidligere, men hensyn til det nærmere innholdet i enkelte bestemmelsene har utvalget delt seg i et flertall og i et mindretall.

Utvalget foreslår:

- Regulering av grunnbemanningen.
- Regulering av den pedagogiske bemanningen.
- Adgang til å innvilge varig dispensasjon fra utdanningskravet for styrer og pedagogisk leder og dispensasjon fra norm om pedagogisk bemanning fjernes.
- Lovbestemmelse om at barnehagens areal inne og ute skal være trygg og pedagogisk forsvarlig.

Utvalget ønsker å styrke systemet for tilsyn med barnehager og kommunen som barnehagemyndighet.

Et samlet utvalg foreslår at tilsynsorganet som får ansvar for tilsyn med kommunen, også skal gis adgang til å føre tilsyn med enkelt barnehager. Videre foreslås at organets virkemidler utvides med mulighet til å kunne vedta reduksjon i foreldrebetalingen dersom pålegg om retting av brudd på barnehageloven ikke følges opp av tilsynsobjektet.

Utvalgets flertall mener at fylkesmannen og kommunen fortsatt skal ha ansvar for å føre tilsyn med henholdsvis kommunen som lokal barnehagemyndighet og med barnehageier. Mindretallet foreslår at det opprettes et eget statlig tilsyn uavhengig av de instanser som har myndighets- og veiledningsansvar som Utdanningsdirektoratet og fylkesmennene.

Kommunen har som barnehagemyndighet et overordnet ansvar for å sikre at barna i kommunen får et godt barnehagetilbud. Utvalget foreslår nye bestemmelser som skal sikre barnehager med høy kvalitet, i samsvar med loven og barnas beste. Utvalget foreslår:

- Krav om forsvarlig system knyttet til kommunens myndighetsutøvelse lovfestes.
- Ved godkjenning kan kommunen legge vekt på barnehageeiers egnethet.
- Lovfesting av krav som kommunen skal sørge for å ha tilgang til barnehagekompetanse.

- Lovfesting av krav om å utarbeide rutiner for samarbeid og kunnskapsutveksling mellom barnehage, barnevern, helsestasjon, Pedagogisk-psykologisk tjeneste(PPT) Og andre instanser som er relevante for å bidra til barnehagens forebyggende og helsefremmende funksjon.

Utvalget mener at barn skal kunne gå i barnehage uansett foreldrenes økonomiske situasjon. Det er derfor viktig at det finnes reelle moderasjonsordninger. Utvalget foreslår at :

- Dagens regler om søskenmoderasjon videreføres.
- Det lovfestes et krav om at alle kommuner skal ha inntektsgraderte betalingssatser.

Barnehageeier har ansvaret for kvaliteten på barnehagetilbudet i den enkelte barnehage.

Utvalget foreslår:

- Lovfeste eiers ansvar for at barnehagen har riktig og nødvendig kompetanse
- Lovfeste krav om forsvarlig system i den enkelte barnehage.
- Barnehages godkjente leke-og oppholdsareal inne og ute skal fremgå av vedtektene.

Utvalget mener at familiebarnehager fortsatt bør reguleres i barnehageloven. Utvalget foreslår å skjerpe reglene som gjelder for familiebarnehagene.

Utvalget mener at barn med nedsatt funksjonsevne og andre barn med særlige behov er en sårbar gruppe som har krav på særskilt beskyttelse. Utvalget støtter at rett til spesialpedagogisk hjelp overføres fra opplæringsloven til barnehageloven. Utvalget har utarbeidet konkrete forslag til saksbehandlingsregler i ny barnehagelov. For å sikre at tilbudet til barn med nedsatt funksjonsevne har god kvalitet, foreslår utvalget at kommunene skal være forpliktet til å ha en tilskuddsordning for tiltak som ikke dekkes inn under retten til spesialpedagogisk hjelp.

HØRINGSUTTALELSE

Kristiansand kommune er av den oppfatning av at Øie- utvalget har gjort et grundig arbeid i sine analyser, drøftinger og vurderinger.

Kristiansand kommune er enig i utvalgets vurdering om at det er behov for en mer presis utforming av regelverket i form av en ny lov om barnehager .

Kristiansand kommune har valgt å kommentere de nye bestemmelsene/paragrafene som vi mener er mest avgjørende for å oppnå likeverdighet og høy kvalitet i tjenestetilbudet.

Høringsuttalelsen er strukturert etter lovens kapitler med påfølgende paragrafer, forslag til lovtekst (kursiv) og etterfulgt av et avsnitt med generelle kommentarer.

Under paragrafen eller avsnittet (flere paragrafer som omhandler samme tema samles) er det en oppsummeringsboks med Kristiansand kommunes kommentarer.

Kapitel II. Barns rettigheter

§ 5 Hensynet til barnets beste

"Ved anvendelsen av bestemmelsene i denne loven skal det legges avgjørende vekt på barnets beste."

Denne bestemmelsen er ny. Bestemmelsen fastslår at det ved anvendelse av loven skal legges avgjørende vekt på barnets beste.

Dette innebærer at loven må praktiseres slik at den sikrer og fremmer barnets helse, utvikling, trygghet og omsorg, samt ivaretagelsen av barnehagens øvrige formål.

Hensynet til barnets beste skal være ivare tatt ved planleggingen, bygning, tilrettelegging og drift av barnehagen. Barnehagemyndigheten skal også ivareta hensynet til barnets beste ved myndighetsutøvelsen.

Kristiansand kommune støtter forslaget om at hensynet til barnets beste lovfestes. På denne måten fastslås det at barnet skal stå i sentrum i barnehagens virksomhet og at det er barnas behov og interesser som skal ivaretas.

§ 8 Rett til godt fysisk og psykososialt barnehagemiljø

"Alle barn i barnehager har rett til et godt fysisk og psykososialt miljø som fremmer helse, trivsel og barnas leke-, omsorgs- og læringsmiljø. Alle barn har rett til et barnehagemiljø som er tilpasset den enkeltes behov.

Dersom barnehagen blir klar over sider ved barnehagemiljøet som kan ha negativ virkning for barnas helse og sikkerhet, skal foreldrene snarest mulig varsles om dette.

Departementet kan gi forskrift om barnehagemiljøet."

§ 9 Det fysiske miljøet

"Det fysiske miljøet inne og ute skal være trygt og pedagogisk utfordrende. Miljøet skal gi alle barn allsidig bevegelses- og sanseerfaring og mulighet for mestring og utvikling.

Barnehagene skal planlegges, bygges, tilrettelegges og drives slik at barnas trygghet, helse, trivsel ,lek og læring, fremmes.

Dersom foreldrerådet eller samarbeidsutvalget krever tiltak for å rette på mangler ved det fysiske miljøet, skal barnehagen behandle saken etter reglene om enkeltvedtak i forvaltningsloven. Om barnehagen ikke innen rimelig tid har tatt stilling til saken, kan det klages etter bestemmelsene i forvaltningsloven som om det var gjort enkeltvedtak. Kommunen er klageinstans."

§ 10 Det psykososiale miljøet

"Barnehagen skal aktivt og systematisk arbeide for å fremme et godt psykososialt miljø, der det enkelte barnet kan oppleve respekt, trygghet, omsorg og sosial tilhørighet.

Dersom noen som er tilsatt i barnehagen, får kunnskap eller mistanke om at barn er blir utsatt for krenkende ord eller handlinger, skal vedkommende snarest undersøke saken og varsle styrer, og dersom det er nødvendig og mulig, selv gripe inn. Styrer skal varsles om alvorlige forhold.

Dersom foreldrene, foreldrerådet eller samarbeidsutvalget krever tiltak for å rette på mangler ved det psykososiale miljøet, skal barnehagen behandle saken etter reglene om enkeltvedtak i forvaltningsloven. Om barnehagen ikke innen rimelig tid har tatt stilling til saken, kan den klages etter bestemmelsene i forvaltningsloven som om det var gjort enkeltvedtak. Kommunen er klageinstans"

Ovenstående bestemmelser (§§ 8,9,10) er nye og omhandler barnas fysiske og psykososiale miljø.

Opplæringslova kapittel 9a gir alle elever i grunnopplæringen rett til et godt fysisk og psykososialt miljø. Skoler skal bygges og drives for å oppfylle lovkravet (§§ 9a-2 og 9a-3) Dersom elever, foreldre eller råd og utvalg ved skolen ber om tiltak for å rette på miljøforhold, skal skolen snarest mulig behandle saken etter reglene om enkeltvedtak i h.h.t forvaltningsloven.

I arbeidslivet er det arbeidsmiljøloven som styrer krav til fysisk og psykososialt arbeidsmiljø for arbeidstakeren.

Barnehagebarn har ikke rettskrav på et godt barnehagemiljø etter gjeldende barnehagelov.

Utvalget foreslår at barna får en lovfestet rett til et godt fysisk og psykososialt miljø som fremmer trivsel og utvikling.

Barnehagen pålegges å arbeide aktivt og systematisk for å fremme et godt psykososialt miljø, der det enkelte barnet kan oppleve respekt, trygghet, omsorg og sosial tilhørighet. Bestemmelsen pålegger barnehagens ansatte både en undersøkelses- handlings – og varslingsplikt. Formålet med plikten er å involvere hele personalet i det kontinuerlige psykososiale arbeidet.

Kristiansand kommune støtter utvalgets vurderinger i å lovfeste barnehagebarns rett til et godt fysisk og psykososialt miljø i sin barnehagehverdag. Likeledes at foreldre gis mulighet til å bidra til endringer for å bedre barnas hverdag.

Kapitel IV. Barnehageeiers ansvar og oppgaver

§ 14 Barnehageeiers ansvar

"Barnehageeieren skal drive barnehagen i samsvar med gjeldende lover og regelverk.

Barnehageeieren skal fastsette barnehagens vedtekter. Vedtektene skal gi opplysninger som er av betydning for barnas foreldre eller foresattes forhold til barnehagen, herunder

A eierforhold

B formål jf §§ 1 og 2,

C opptakskriterier

D antall medlemmer i samarbeidsutvalget

E barnehagens åpningstid

F godkjent leke- og oppholdsareal

G barnehagens arealutnyttelse

Barnehageeier har ansvar for å ha riktig og nødvendig kompetanse i virksomheten . Barnehageeier skal ha et forpliktende system som gir personalet i barnehagen mulighet til å utvikle og vedlikeholde faglig og pedagogisk kunnskap."

Bestemmelsen 3 ledd er et nytt krav/presisering i h.h.t gjeldende regelverk. Bestemmelsen fastslår at barnehageeier har ansvar for å ha riktig og nødvendig kompetanse i virksomheten.

Som pedagogisk samfunnsinstitusjon må barnehagen være i endring og utvikling og dette innebærer en stadig utvikling av personalets kompetanse.

Barnehageeier skal ha et forpliktende system som gir personalet i barnehagen mulighet for å utvikle og vedlikeholde faglig og pedagogisk kunnskap.

Kristiansand kommune støtter forslaget om at barnehageeiers ansvar for kompetanseutvikling lovfestes. Personalets kompetanse er den viktigste kvalitetsfaktoren i barnehagen.

§ 16 Krav til forsvarlig system for barnehageeier

"Barnehageeier har ansvaret for at kravene i barnehageloven med forskrifter blir oppfylt, herunder stille til disposisjon de ressursene som er nødvendige for at kravene skal kunne oppfylles.

Barnehageeier skal ha et forsvarlig system for vurdering av om kravene i barnehageloven med forskrifter blir oppfylt. Barnehageeier skal ha et forsvarlig system for å følge opp resultatene fra disse vurderingene.

Departementet kan gi forskrift om krav til forsvarlig system."

Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen presiserer barnehageeiers ansvar for å oppfylle de lovkrav som stilles til virksomheten i barnehagen og stille til disposisjon de ressursene som er nødvendige for at kravene skal kunne oppfylles.

Det stilles krav om at barnehageeier har et system for vurdering og resultatoppfølging som gjelder innhold og barns medvirkning, krav til bemanning og størrelse på barnegruppene. Hensikten med kravet om et forsvarlig system er å sikre etterlevelse av kravene i barnehageloven med forskrifter. I tillegg vil kravet medføre at tilsynet med barnehagen kan rettes mot praksis og styring av barnehagen, i stedet for å granske enkelt saker.

Kristiansand støtter dette forslaget og mener denne bestemmelsen er vesentlig for å sikre et likeverdig og kvalitativt godt tilbud i barnehagene. Bestemmelsen stadfester barnehagens rolle som pedagogisk samfunnsinstitusjon og krav til at barnehagen skal være en lærende organisasjon som er proaktiv og rustet til å møte nye krav og utfordringer.

Kapitel V. Lokal barnehagemyndighets ansvar og oppgaver.

§ 17 Kommunen er lokal barnehagemyndighet

"Kommunen er lokal barnehagemyndighet. Kommunen skal gi veiledning og påse at barnehagene drives i samsvar med gjeldende regelverk.

Kommunen skal sørge for å ha tilgang til barnehagefaglig kompetanse over barnehagenivået.

Kommunen har ansvaret for at barnehagetilbudet til samiske barn i samiske distrikter bygger på samiske språk og kultur. I øvrige kommuner skal forholdene legges til rette for at samiske barn kan sikre og utvikle sitt språk og kultur.

Hver kommune skal opprette og føre register til bruk for Arbeids- og velferdsetaten (NAV) i forbindelse med kontroll av beregning og utbetaling av kontantstøtte etter kontantstøtteleven. Registeret kan samkjøres mot Arbeids- og velferdsetatens (NAV) register over mottakere av kontantstøtte. Departementet kan gi forskrift med utfyllende bestemmelser

om føringen av registeret, hvilke opplysninger registeret skal inneholde og behandlingen av disse opplysningene”.

Bestemmelsen definerer kommunens oppgaver som barnehagemyndighet og innebærer i det vesentlige en videreføring av gjeldende lovverk § 8.

Bestemmelsen tilføres et nytt ledd som fastslår et kompetansekrav til kommunen som barnehagemyndighet.

Kristiansand kommune støtter at det lovfestes krav til barnehagefaglig kompetanse på myndighetsnivå.

Vi er av den oppfatning at tilgang til barnehagefaglig kompetanse på myndighetsnivå er nødvendig for at kommunen skal kunne utføre pålagte og skjærpede myndighetsoppgaver på en fullt ut tilfredsstillende måte.

§ 25 Samarbeid om barnehagens forebyggende og helsefremmende funksjon

”Kommunen skal utarbeide rutiner for samarbeid og kunnskapsutveksling mellom barnehage, barnevern, helsestasjon, pedagogisk psykologisk tjeneste (PPT) og andre instanser som er relevante for å bidra til barnehagens forebyggende og helsefremmende funksjon.”

Bestemmelsen er ny.

Kommunen har ansvar for at de ulike tjenestene for barnefamiliene er godt koordinert. For at barn skal få mest mulig helhetlig tilbud til beste for barns oppvekst og utvikling, kreves det at barnehagen samarbeider med andre tjenester og institusjoner i kommunen.

Bestemmelsen setter krav om at kommunen skal utarbeide rutiner for samarbeid og kunnskapsutveksling mellom barnehage, barnevern, helsestasjon, pedagogisk- psykologisk tjeneste og andre instanser.

Det er sentralt for ivaretagelsen av barnehagens forebyggende og helsefremmende funksjon.

Kristiansand kommune støtter forslaget om krav til utarbeidelse av rutiner for tverrfaglig samarbeid.

Tverretattlig samarbeid og helhetlig tenkning bør stå sentralt for å gi barna gode oppvekstvilkår.

§ 26 Krav til forsvarlig system for kommunen som barnehagemyndighet

”Kommunen skal oppfylle kravene i barnehageloven med forskrifter, herunder stille til disposisjon de ressursene som er nødvendige for at kravene skal kunne oppfylles.

Kommunen skal ha et forsvarlig system for vurdering av om kravene i barnehageloven med forskrifter er oppfylt. Kommunen skal ha et forsvarlig system for å følge opp resultatene fra disse vurderingene.

Departementet kan gi forskrift om kravet til forsvarlig system.”

Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen presiserer kommunens rolle som barnehagemyndighet og pålegger kommunene å ha et forsvarlig system for vurdering og resultatoppfølging av om barnehagelovens krav til barnehagemyndigheten blir oppfylt.

Formålet med krav til å ha et forsvarlig system er å sikre at barnehageloven etterleves og det vil kunne medføre en styrking og målretting av tilsynet med barnehagemyndigheten ved at tilsynet kan rettes mot praksis i stedet for å granske enkeltsaker. (jf. § 16 Krav til forsvarlig system for barnehageeier)

Kristiansand kommune støtter dette forslaget og mener dette vil bidra til å oppnå et likeverdig tjenestetilbud med høy kvalitet i alle barnehager.

§ 27 Kommunens tilsynsansvar. Pålegg om retting, midlertidig eller varig stenging.

"Kommunen skal føre tilsyn med at barnehagene drives i samsvar med denne loven med forskrifter. Kommunen skal sørge for at tilsynet utføres på en måte som er uavhengig av oppgavene kommunen har som eier av barnehager.

Kommunen kan gi pålegg til barnehageeier om retting av brudd på loven. Dersom fristen for å etterkomme pålegget ikke overholdes, kan kommunen vedta reduksjon i foreldrebetalingen, som gjelder frem til barnehageeier har rettet lovbruddet.

I særlige tilfeller, der pålegg eller reduksjon i foreldrebetalingen ikke har ført til at lovbrudd blir rettet, kan kommunen vedta tidsbegrenset eller varig stenging av barnehagen. Det samme gjelder dersom lovbruddet ikke lar seg rette.

Dersom fortsatt barnehagedrift kan medføre alvorlig helseskade for barn, skal kommunen vedta tidsbegrenset eller varig stenging av barnehagen. Kommunens stengingsvedtak skal sendes fylkesmannen til orientering.

Kommunens vedtak om pålegg om retting, reduksjon i foreldrebetaling og stenging kan påklages fylkesmannen.

Kommunen skal offentliggjøre resultatene av gjennomførte tilsyn.

Departementet kan gi forskrift om kommunens tilsyn med barnehagene."

Kommunens rolle som lokal barnehagemyndighet er hjemlet i gjeldende barnehagelov § 8.

"Kommunen skal gi veiledning og påse at barnehagene drives i samsvar med gjeldende regelverk." Dette innebærer at kommunen ved godkjenning og gjennom aktiv veiledning og tilsyn skal påse at barnehagene i kommunen drives i tråd med de krav som følger av barnehageloven og annet regelverk.

Kommunen som lokal barnehagemyndighet skal føre tilsyn med kommunale og ikke-kommunale virksomheter etter gjeldende barnehagelov §16. Kommunen skal som barnehagemyndighet føre tilsyn både med barnehager den selv eier og ikke-kommunale barnehager. Et godt tilsyn skal forebygge lovbrudd og sikre kvaliteten.

Det er blitt uttalt at kommunens dobbeltrolle som eier og myndighet kan være en balansegang for kommunen. Det er også blitt påpekt at denne dobbeltrollen vil forsterkes fra det tidspunkt kommunen også får det totale finansieringsansvaret i sektoren.

Det gis ingen bindende regler for hvordan og hvor ofte tilsyn skal gjennomføres.

Kunnskapsdepartementet har utarbeidet en veileder om tilsyn som angir enkelte sentrale punkt om utførelsen av tilsyn i kommunene.

Kommunen har hatt tilsynsansvar med barnehagene siden den første barnehageloven kom i 1975.

Fylkesmannen skal føre tilsyn med at kommunen utfører de oppgaver den er pålagt som barnehagemyndighet.

Utvalget ser det som nødvendig at lovhjemlene for tilsyn videreføres, både for å sikre at den enkelte barnehageeiers drift av barnehagene er i samsvar med loven og for å kontrollere at kommunen ivaretar sine oppgaver.

Utvalget er delt i synet på hvem som skal føre tilsyn.

Flertallet i utvalget vurderer det som mest hensiktsmessig at kommunene fortsatt ivaretar dette ansvaret, til tross for utfordringene med å skulle ivareta både eier og myndighetsrollene. Dette flertallet mener det kan gjøres vesentlige rettslige, organisatoriske og tilsynsfaglige grep som kan sikre at tilsynet oppleves legitimt og uavhengig. Det foreslår videre at fylkesmannens tilsyn med kommunen som barnehagemyndighet videreføres, og at det gis en særskilt hjemmel for fylkesmannen til også å kunne føre tilsyn med den enkelte barnehage.

Utvalgets mindretall viser til at kommunene og fylkesmennene har ulike roller i barnehagesektoren og at de kan ha problemer med å skille de ulike rollene. Utvalgets

mindretall foreslår derfor at det opprettes et eget statlig tilsyn som organiseres uavhengig av de instansene som ellers har myndighets- og veiledningsansvar.

Kristiansand kommune støtter utvalgets vurdering i at lovhjemlene for tilsyn videreføres. Kristiansand kommune støtter også forslaget om at kommunen fortsatt ivaretar tilsynsansvaret og er enig i at det må gjøres vesentlige rettslige, organisatoriske og tilsynsfaglige grep slik at tilsynet kan oppleves legitimt og uavhengig.

Kapittel VII. Bestemmelser om barnehagens personale, mv.

§ 31 Styrer

”Barnehagen skal ha en forsvarlig pedagogisk og administrativ ledelse.

Barnehagen skal ha en styrer som har utdanning som førskolelærer eller annen høyskole eller universitetsutdanning som gir barnefaglig og pedagogisk kompetanse.

Kommunen kan innvilge midlertidig dispensasjon fra utdanningskravet etter andre ledd. Kommunens vedtak kan påklages til fylkesmannen.

Departementet kan gi forskrift om midlertidig dispensasjon fra utdanningskravet og om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner fra utlandet.”

Det settes i barnehagelovens § 17 krav om at barnehagen skal ha en forsvarlig pedagogisk og administrativ ledelse. Styrer er arbeidsgivers representant i barnehagen. Styrer (daglig leder) skal lede barnehagen og legge til rette for den pedagogiske virksomheten.

Hovedregelen er at hver barnehage skal ha en styrer,

Departementet har uttrykt at det unntaksvis, i enkelte spesielle tilfeller, ville være positivt at flere små barnehager organiseres som en virksomhet med en styrer.

Departementet har forutsatt at samordning av styrerressurser ikke skal føre til reduksjon av styrerressursene for den enkelte barnehage og at kommunen ved godkjenning og tilsyn må foreta en totalvurdering av hvorvidt de barnehager som velger å samordne styrerressurser fortsatt oppfyller kravene som stilles til barnehagedrift i barnehageloven.

Samordning av styrerressursene har blitt mer og mer utbredt og flere barnehageeiere samler sine barnehagers styrerressurser i for eksempel et lederteam.

Variasjoner i forhold til barnehagens eierskap, størrelse og tilleggsressurser kan ha bidratt til at det er mange ulike løsninger i f.b.m ledelse og organiseringen av barnehagene.

I kommunene kan styrerressursene samordnes ved at en enhetsleder får det overordnede ansvar for flere barnehager. I private barnehager er det ulike eierformer og organisering, og ledelsen av barnehagen skal ivareta lovkravene både i barnehageloven og selskapsrådgivningen.

Utvalgets flertall mener at hovedregelen fortsatt bør være at det skal være en styrer i hver barnehage og at en snever unntaksadgang fortsatt bør foreligge.

Når det gjelder unntaksadgang fra et generelt krav om styrer i den enkelte barnehage, vil utvalgets flertall bemerke at geografisk avstand ikke bør være større enn at styrer kan ha daglig oppfølging av den enkelte geografiske enhet. En daglig oppfølging mener flertallet må forstås som fysisk tilstedeværelse, fortrinnsvis alle dager i uken. I lys av den betydningen styrerrollen har for utviklingen i den enkelte barnehage, mener flertallet at det må være en forutsetning at eventuell samordning ikke skal føre til reduksjon av styrerressursen for den enkelte barnehage.

Utvalgets mindretall mener det er viktig at både kommuner og private eiere har frihet til å velge en organisering av administrative rutiner og eieroppgaver som er best for deres virksomhet. Dersom eier velger å ha andre enn styrer til daglig leder eller at ansvaret for daglig ledelse er samlet for flere barnehager, skal hver barnehage fortsatt ha en ansatt i barnehagen som har det pedagogiske ansvaret etter barnehageloven. Med denne begrunnelse har disse medlemmene foreslått å endre betegnelsen ”daglig leder” til pedagogisk ansvarlig i ny barnehagelov.

Bestemmelsen viderefører utdanningskravet til styrer i gjeldende barnehagelov.

Kristiansand kommune støtter at det lovfestes krav om at barnehagen skal ha en forsvarlig pedagogisk og administrativ ledelse. Kvaliteten i barnehagen er avhengig av et kompetent personale og dette inkluderer selvsagt barnehagens leder som må ha ledelseskompetanse. Kristiansand kommune er enig med utvalgets mindretall om at det er barnehagens eier som selv må velge en organisering av barnehagens ledelse/administrative rutiner og eieroppgaver som er mest hensiktsmessig for virksomheten. Det å lovfeste en snever unntaksadgang for ledelsen i barnehagene er ikke å fremlegge et styringsverktøy/regelverk som er tilpasset dagens og fremtidens barnehagesektor. Ny barnehagelov må legge opp til lokal handlefrihet når det gjelder barnehagenes organisering og ledelse. De fleste styrere i Kristiansand kommune er imidlertid enig i gjeldende lovverk og ønsker at dette videreføres.

§ 32 Barnehagens grunnbemanning

"Bemanningen må være tilstrekkelig til at personalet kan drive en god pedagogisk virksomhet.

En ansatt kan ha ansvaret for inntil tre barn under 3 år. En ansatt kan ha ansvaret for inntil seks barn over 3 år.

En førskolelærer kan ha ansvaret for inntil seks barn under tre år. En førskolelærer kan ha ansvaret for inntil tolv barn over 3 år. Pedagogiske ledere må ha utdanning som førskolelærer. Likeverdig med førskolelærerutdanning er en annen 3 årig pedagogisk utdanning på høyskolenivå eller universitetsutdanning med videreutdanning i barnehagepedagogikk. 20 prosent av pedagogene i barnehagen kan ha en annen treårig pedagogisk utdanning på høyskolenivå eller universitetsnivå.

Barne- og ungdomsarbeidere skal utgjøre minst 25 % av barnehagens grunnbemanning.

Kommunen kan innvilge midlertidig dispensasjon fra utdanningskravet i tredje og fjerde ledd. Kommunens vedtak kan påklages til fylkesmannen.

Departementet kan gi forskrift om midlertidig dispensasjon fra utdanningskravet, om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner fra utlandet og om unntak fra utdanningskravet for personale som arbeider i barnehagen på nattid."

Gjeldende barnehagelov § 18 fastslår at bemanningen må være tilstrekkelig til at personalet kan drive en tilfredsstillende pedagogisk virksomhet. Hva som er "tilstrekkelig" bemanning, skal vurderes ut fra barnegruppens størrelse og barnas behov. Dette er en skjønnsmessig bestemmelse som gir en viss vurderingsfrihet til barnehageeier.

Dagens regelverk angir maksimalt antall barn hver pedagogiske leder kan ha ansvar for (forskrift om pedagogisk bemanning), men overlater til eier å vurdere bemanningen for øvrig. Utvalget har kommet fram til at alternativet til et fortsatt skjønnsmessig krav til generell bemanning er å tallfeste et krav til et maksimalt antall barn per voksen i barnehagen. Utvalget har merket seg at det har funnet sted store endringer i sektoren, samtidig som kravene til bemanning ikke har blitt endret. Den store økningen av små barn i barnehagen medfører et behov for å se nærmere på kravene til bemanning i barnehagen. Ut fra en vurdering av hensynet til barnas beste, mener utvalget det er avgjørende at de yngste barna har en tett og god voksenkontakt som bidrar til at de skal føle seg trygge i barnehagen.

Dagens regelverk angir maksimalt antall barn hver pedagogisk leder kan ha ansvar for. Hensikten med fastsatt pedagognorm (1 pedagogisk leder pr. 14-18 barn når barna er over 3 år og 1 pedagogisk leder pr. 7-9 barn når barna er under 3 år – og barnas daglige

oppholdstid er over 6 timer.) er å sikre at det finnes tilstrekkelig personale med pedagogisk kompetanse til å ivareta barnas behov for omsorg, lek og læring, sosial tilhørighet og utviklingsstøtte jf. § 2 og barnas rett til medvirkning § 3.

Kravet om pedagogisk bemanning er etter utvalgets mening en helt avgjørende kvalitetssikringsbestemmelse og bør blant annet av hensyn til brukerne, fremgå klart av loven.

Utvalget har merket seg at det over tid har utviklet seg en ulik praktisering av bestemmelsen om pedagogisk bemanning, noe som kan tyde på at bestemmelsen ikke er tilstrekkelig klar. Utvalget foreslår et lovfestet krav om en førskolelærer per 6 barn under 3 år og per 12 barn over 3 år. Dette er en høyere pedagogtetthet enn det som er krav i gjeldende regelverk. Kravet til en høyere pedagogtetthet måtte innføres over tid, og det er i den forbindelse forslått overgangsbestemmelser i forslaget til ny barnehagelov frem til strengere regulering trer i kraft fra for eksempel 2020.

Gjeldende barnehagelov § 18 Barnehagens øvrige personale, slår fast at pedagogiske ledere må ha førskolelærerutdanning eller annen treårig pedagogisk utdanning på høyskolenivå med videreutdanning i barnehagepedagogikk. Personalets kompetanse er den viktigste kvalitetsfaktoren i barnehagen. Denne kompetansen er også en nøkkelfaktor for barn som av ulike grunner har spesielle behov.

Utdanningskravet er gitt for å sikre at personalet har nødvendig kompetanse til å drive barnehagen til beste for barn og foreldre, i tråd med lov og rammeplan.

Utvalget har vurdert at det også bør stilles kompetansekrav også til det øvrige personalet/assistenter i barnehagen. Alle ansatte som inngår i barnehagens grunnbemanning bør ha kunnskap om barn, barndom og barnehagens samfunnsmandat. Et flertall i utvalget foreslår at det fra 2020 lovfestes et krav om at 25% av grunnbemanningen i hver barnehage skal være barne- og ungdomsarbeidere.

Kristiansand kommune er enig i at en god bemannings- og pedagogtetthet er en viktig kvalitetsfaktor til barnas beste.

Forskning viser at voksnetthet har avgjørende betydning for barnas utbytte av barnehagedeltakelsen og den generelle kvaliteten på tilbudet.

Kristiansand kommune er likevel uenig i at bemannings- og pedagogtettheten skal tallfestes og lovfestes utover gjeldende lovverk.

En tallfesting av voksnetthet og en økning av pedagoger i barnehagen vil medføre økonomiske konsekvenser. Hvis bestemmelsen vedtas må være en forutsetning at kommunene tilføres tilstrekkelig økonomiske ressurser.

Kristiansand kommune støtter forslaget om kompetansekrav som barne- og ungdomsarbeider for en del av assistentene i barnehagen.

§ 33 Barnegruppen

”Barn har rett til å tilhøre en barnegruppe i barnehagen.

Barnegruppen skal ha en størrelse som ut fra barnas alder og forutsetninger er trygg og pedagogisk forsvarlig. Organiseringen må ivareta barnas behov for forutsigbarhet og tilhørighet til en barnegruppe og tilknytning til voksne.

Ved vurderingen av om en gruppe er trygg og pedagogisk forsvarlig skal det legges vekt på barnas alder, alderspredning i gruppen, om det er barn med nedsatt funksjonsevne, flerspråklige barn, barnas mulighet for å etablere tilhørighet og vennskap, tilgjengelige voksne og personalets kompetanse samt barnehagens fysiske og psykososiale miljø.

Departementet kan gi forskrift om maksimale gruppestørrelser.”

Bestemmelsen er ny.

Formålet med bestemmelsen er å sikre at barn daglig møter kjente barn og voksne, slik at de får mulighet til å knytte nære relasjoner til et avgrenset antall mennesker i barnehagen.

Trygge og forutsigbare rammer i hverdagen er det beste utgangspunkt for barnas lek, utforskning, undring, læring og danning. Bestemmelsen må ses i nær sammenheng med § 5 « Hensynet til barnets beste» og § 8 Barns rett til godt fysisk og psykososialt barnehagemiljø.

Kristiansand kommune støtter at bestemmelsen innarbeides i ny barnehagelov.

§ 35 Politiattest

”Den som skal arbeide i barnehage skal legge fram politiattest som nevnt i politiregisterloven § 39 første ledd. I tillegg til bestemmelsene nevnt i politiregisterloven skal det anmerkes om personen er siktet, tiltalt, har vedtatt forelegg eller er dømt for overtredelse av straffeloven §§ 228 og 229 første straffealternativ.

Kommunen kan også kreve politiattest som nevnt i første ledd for andre personer som regelmessig oppholder seg i barnehagen eller vesentlig innflytelse på barnehagens drift.

Person med anmerkning knyttet til straffeloven §162,192,193,194,195,196, 197,199, § 200 annet ledd, § 201 første ledd bokstav c., §§ 201 a, 203, 204 a, 219, 224, § 229 annet og tredje straffalternativ, §§ 231, 233 og 268 jf.267, skal ikke arbeide i barnehager.

Fornytt politiattest kan innhentes i samsvar med politiregisterloven § 43.

Departementet kan gi forskrift om politiattest i barnehagen.”

Bestemmelsen foreslås endret slik at reglene i politiregisterloven § 39 om barneomsorgsattester innarbeides i barnehagelovens regler om krav til politiattest . Det betyr at politiattestene som kreves blir mer omfattende enn i dag. Ikke bare seksuelle lovbrudd, men også grove volds- , rans- og narkotikalovbrudd vil nå være inkludert. Det skal også anmerkes om en person er tiltalt hhv legemsfornærmelse og legemsbeskadigelse.

Ved tilsetning skal det være opp til arbeidsgiver å avgjøre hvilken betydning anmerkningene i politiattesten skal få, med unntak av personer med anmerkninger knyttet til straffeloven §§228 og 229 første straffalternativ der fornærmede er et barn vil ikke være egnet til arbeid i barnehager.

Personer som gir spesialpedagogisk hjelp etter barnehageloven er også omfattet. For personer som i dag gir slik hjelp utenfor barnehagen etter opplæringsloven § 5-7, kommer opplæringsloven § 10-9 om politiattest til anvendelse. Disse personer vil etter overføring av opplæringsloven inkluderes i barnehagelovens bestemmelser om politiattest.

Kristiansand kommune støtter forslag til endringene i barnehageloven og mener disse er med på å sikre at barna ikke blir utsatt for overgrep og annen fare.

Kapittel VIII Familiebarnehager

§ 37 Godkjenning av familiebarnehager

”Kommunen avgjør søknad om godkjenning av familiebarnehage etter en vurdering av virksomhetens organisering og om det enkelte hjem er egnet til familiebarnehagedrift. I vurderingen av om familiebarnehagen er egnet til å oppnå lovens krav, kan det legges vekt på om barnehageeier eller andre personer som har vesentlig innflytelse på virksomheten, er egnet til å drive barnehage. Familiebarnehagens drift skal foregå i bebodde hjem .

Et hjem kan godkjennes for maksimalt fem barn over tre år som er til stede samtidig. Er flertallet av barn under tre år, må antallet reduseres. Det kan settes begrensning ved antall barn i et hjem på grunnlag av hjemmets egnethet.

Det skal i hovedregel være minst to barn i et familiebarnehagehjem. Hjemmets egne barn under opplæringspliktig alder, som deltar i ordningen, teller med. I en familiebarnehagegruppe må minst halvparten av barna være andre enn hjemmets egne.

Familiebarnehagen skal være et felleskap mellom minst to hjem, eller mellom minst ett hjem og en ordinær barnehage.

Kommunens vedtak om godkjenning av familiebarnehager kan påklages til fylkesmannen.”

§ 38 Pedagogisk veiledning i familiebarnehager

”I familiebarnehagen skal det gis pedagogisk veiledning til assistenten i det enkelte hjem i barnehagens åpningstid. Den pedagogiske veiledningen skal gis av utdannet førskolelærer. Likeverdig førskolelærerutdanning er en annen treårig pedagogisk utdanning på høyskole- eller universitetsnivå med videreutdanning i barnehagepedagogikk.

Pedagogisk veiledning kan maksimalt omfatte 12 barn per førskolelærer når barna er under 3 år og 20 barn per førskolelærer når barn er over 3 år.

Pedagogisk veiledning må være forsvarlig i forhold til barnas alder og forutsetninger.

Dersom familiebarnehagen mangler pedagogisk veiledning, kan kommunen sørge for pedagogisk veiledning i familiebarnehagen.”

§ 39 Bemanning i familiebarnehagen

”En assistent kan ha ansvaret for inntil tre barn under tre år. En assistent kan ha ansvaret for inntil fem barn over 3 år.

Bemanningen må være forsvarlig i forhold til barnas alder og forutsetninger.”

Ovennevnte bestemmelser (§§§ 37,38,39) omhandler familiebarnehager .

Bestemmelsen har innskjerpet krav til opprettelse og drift av familiebarnehager i h.h.t gjeldende regelverk.

Kravene omhandler:

Kommunens avgjørelse om opprettelse av familiebarnehage etter en vurdering av virksomhetens organisering og om det enkelte hjem er egnet for familiebarnehagedrift etter lovens krav. I denne vurderingen kan det legges vekt på om barnehageeier eller andre personer som har vesentlig innflytelse på virksomheten, er egnet til å drive barnehage.

Bestemmelsen presiserer et maksimalt antall barn i et familiebarnehagehjem som er færre enn i gjeldende barnehagelov.

For å styrkes familiebarnehagens tilknytning til førskolelærerkompetansen, og slik styrke familiebarnehager som pedagogisk virksomhet, er kravet til pedagogisk veiledning innskjerpet fra gjeldende forskriftsbestemmelse.

Utvalget har vurdert det som naturlig at bemanningskravet i familiebarnehager minst samsvarer med det krav som stilles til ordinære barnehager hva gjelder voksnetthet.

Kristiansand kommune støtter utvalgets forslag om innskjerpede krav til opprettelse og drift av familiebarnehager.
--

Kapittel IX. Spesialpedagogisk hjelp, tilrettelegging for barn med nedsatt funksjonsevne og tegnspråkopplæring

§ 40 Rett til spesialpedagogisk hjelp

”Barn med særlige behov har rett til spesialpedagogisk hjelp i barnehagen. Også barn som ikke går i barnehage har rett til spesialpedagogisk hjelp.

Spesialpedagogisk hjelp skal omfatte tilbud om foreldrerådgiving. Den spesialpedagogiske hjelpen kan gis i barnehager, skoler, sosiale og medisinske institusjoner og lignende, eller organiseres som eget tiltak. Hjelpen kan også gis av den pedagogisk-psykologiske tjenesten eller av en annen sakkyndig instans.

Den spesialpedagogiske hjelpen skal være gratis.

Dersom barnet flytter til en ny kommune skal vedtak om spesialpedagogisk hjelp gjelde inntil det er fattet nytt vedtak i saken.

For spesialpedagogisk hjelp som blir gitt til barn i institusjoner etter barnevernloven eller helseinstitusjoner gjelder §§ 13-2 og 13-3a i opplæringslova.”

Bestemmelsen, med unntak av 4 ledd, er en videreføring av gjeldende rett slik den er beskrevet i opplæringsloven § 5-7

Formålet med bestemmelsen i fjerde ledd som er nytt, er å sikre kontinuitet i hjelpen som gis barnet, herunder at barnet ikke taper rettigheter når barnet flytter til en ny kommune.

§ 41 Kommunens ansvar

”Kommunen skal sørge for spesialpedagogisk hjelp og tegnspråkopplæring i barnehagen for alle barn under opplæringspliktig alder som er bosatt i kommunen.

Kommunen skal tilrettelegge barnehagen for barn med nedsatt funksjonsevne. Kommunen skal etter søknad fra barnehagen fatte vedtak om tilskudd til særlig tilrettelegging for barn med nedsatt funksjonsevne slik at de sikres et likeverdig barnehagetilbud. Tilskuddet kan gå til tiltak til enkeltbarn eller barnegrupper.

Ved tildeling av plass i barnehage, kan kommunen i særlige tilfeller legge vekt på barnehagens mulighet for tilrettelegging. Et særlig tilfelle vil være at tilrettelegging vil medføre uforholdsmessige byrder.

Barnehager kan påklage vedtak etter andre ledd til kommunen.”

Bestemmelsen presiserer at kommunen har plikt til å tilrettelegge barnehagen for barn med nedsatt funksjonsevne. Dette innebærer at kommunen skal foreta en rimelig individuell tilrettelegging av barnehagetilbud for å sikre at barn med nedsatt funksjonsevne får likeverdige muligheter til deltakelse i barnehagen.

Andre ledd er en lovfesting av praksis som hadde sitt grunnlag i en tidligere tilskuddsordning. Bestemmelsen gir kommunen en plikt til å ha en tilskuddsordning hvor barnehager kan søke om støtte. For eksempel vil fysisk tilrettelegging av barnehagens inne- og uteområde være tiltak som skal kunne bli finansiert gjennom en slik ordning.

§ 42 Sakkyndig vurdering

”Før kommunen eller fylkeskommunen gjør vedtak om spesialpedagogisk hjelp, skal det foreligge en sakkyndig vurdering av de særlige behovene til barnet. Vurderingen skal vise om barnet har behov for spesialpedagogisk hjelp, og hva hjelpen skal omfatte. Arbeidet med sakkyndig vurdering skal starte umiddelbart etter at barnet blir tilmeldt for utredning.

Den sakkyndige vurderingen skal blant annet utrede og ta standpunkt til:

A Sen utvikling eller lære vansker hos barnet og andre forhold som er viktige for barnets utvikling.

B Realistiske mål for barnets utvikling og læring.

C Hva slags spesialpedagogisk hjelp som vil gi barnet en forsvarlig utvikling.

D Hvor mye spesialpedagogisk hjelp som er nødvendig.

E Om barnets vansker innenfor sitt daglige oppholdsmiljø kan avhjelpes.

Der det av hensyn til barnets utvikling eller andre særlige grunner må iverksettes spesialpedagogiske tiltak umiddelbart, skal kommunen fatte midlertidig vedtak om spesialpedagogisk hjelp som gjelder inntil det kan fattes mer varig vedtak på grunnlag av sakkyndig vurdering.

Dersom vedtaket fra kommunen avviker fra den sakkyndige vurderingen, må det fremgå av begrunnelsen hvorfor barnet likevel får et tilbud som oppfyller retten til spesialpedagogisk hjelp.

Departementet kan gi forskrift om den sakkyndige vurderingen.”

Bestemmelsen, med unntak av andre ledd bokstav E , er en videreføring av gjeldende rett slik den er beskrevet i opplæringsloven.

Andre ledd bokstav E er et nytt vurderingstema i forhold til tidligere lovgivning gitt i opplæringsloven.

Det skal legges vekt på barnets omgivelser/miljø/kontekst ved tildeling av ressurser til spesialpedagogisk hjelp. I vurderingen må det først vurderes hva barnet trenger deretter må det vurderes om barnehagen har de nødvendige ressurser og kompetanse til å gi barnet den nødvendige hjelpen innenfor det ordinære barnehagetilbudet. Dersom dette ikke er mulig vil barnet ha rett til spesialpedagogisk hjelp.

§ 43 Rett til å kreve undersøkelse og medvirkning. Personalets handlingsplikt

”Foreldrene til barnet kan kreve at kommunen gjør de undersøkelsene som er nødvendige for å finne ut om barnet trenger spesialpedagogisk hjelp, og eventuelt hva denne skal inneholde. Personalet i barnehagen skal vurdere om et barn trenger spesialpedagogisk hjelp, og melde fra til styrer når et slikt behov er tilstede.

Før det blir utarbeidet sakkyndig vurdering og før det blir gjort vedtak om å sette i gang spesialpedagogisk hjelp, skal det innhentes samtykke fra barnets foreldre. Med de avgrensingene som følger av reglene om taushetsplikt og § 19 i forvaltningsloven, har foreldrene rett til å gjøre seg kjent med innholdet i den sakkyndige vurderingen og til å uttale seg før det blir gjort vedtak.

Kommunen skal så raskt som mulig , og ikke senere enn tre måneder fra søknad om spesialpedagogisk hjelp er mottatt, treffe vedtak i saken . Kommunen skal som en del av søknadsbehandlingen vurdere behovet for midlertidig vedtak, jf. § 42 tredje ledd.

Tilbud om spesialpedagogisk hjelp skal så langt det er mulig, utformes i samarbeid med barnets foreldre, og det skal legges stor vekt på deres syn.”

Bestemmelsen er både en videreføring av gjeldende rett i opplæringsloven, en presisering av barnehagepersonalets plikt til å vurdere om et barn kan trenge spesialpedagogisk hjelp og et pålegg til kommunen om en absolutt tidsfrist for å behandle søknader om spesialpedagogisk hjelp.

Formålet med å lovfeste personalets handlingsplikt er at barn som kan ha rett til spesialpedagogisk hjelp skal fanges opp så tidlig som mulig.

§ 44 Individuell tiltaksplan for spesialpedagogisk hjelp

”Det skal utarbeides en individuell tiltaksplan for den spesialpedagogiske hjelpen. Tiltaksplanen skal vise mål for og innholdet i hjelpen, og hvordan hjelpen gis og hvordan tilbudet evalueres”.

Bestemmelsen er en tilpasning til barnehagens egenart av gjeldende bestemmelse om individuell opplæringsplan i opplæringslova.

§ 45 Pedagogisk-psykologisk tjeneste

”Kommunens pedagogisk-psykologiske tjeneste er sakkyndig instans i saker om spesialpedagogisk hjelp i barnehagen.

Tjenesten skal hjelpe barnehagene i arbeidet med kompetanseutvikling og organisasjonsutvikling for å legge barnehagetilbudet til rette for barn med særlige behov. Den pedagogisk-psykologiske tjenesten skal sørge for at det blir utarbeidet sakkyndig vurdering der loven krever det.”

Ovennevnte bestemmelser(§§§§§§ 40,41,42,43,44,45)er overført fra opplæringsloven § 5-7 til barnehageloven.

Flere offentlige utvalg har foreslått at retten til spesialpedagogisk hjelp for barn under opplæringspliktig alder bør overføres fra opplæringslovgivningen til barnehagelovgivningen.

Departementet viser til at en plassering av bestemmelsen i barnehageloven vil gi en rettsystematisk bedre løsning siden barnehageloven da vil regulere alle pedagogiske tilbud til barn under opplæringspliktig alder.

Utvalget mener PPT bør være tettere på barnehagene og foreslår at tjenesten skal hjelpe barnehagene i arbeidet med kompetanseutvikling og organisasjonsutvikling.

Kristiansand kommune støtter forslaget til overføring av § 5-7 fra opplæringsloven til barnehageloven når det gjelder barns rettigheter vedr. spesialpedagogisk hjelp . Dette har kommunen signalisert tidligere i høringuttalelsen til NOU 2009: 18 «Rett til læring» (Midtlyngutvalget)

Dette vil kunne øke mulighetene for en mer helhetlig tenkning rundt enkelt barn som omfattes av spesialpedagogisk hjelp.

Vedr. § 40

Kristiansand kommune støtter utvalgets uttalelse om at det er nødvendig å understreke kommunens ansvar for disse barna, for særlig å sikre felles rammer/standarder på tilbudet. Dette ansvaret presiseres også i forpliktelsen en ny bostedskommune får i å opprettholde vedtaket avgivende kommune har fattet om spesialpedagogisk hjelp til nytt vedtak foreligger.

Vedr. § 41

Kristiansand kommune støtter utvalgets forslag om at kommunen plikter å tilrettelegge barnehagen for barn med nedsatt funksjonsevne. Dette omhandler både barns rett til medvirkning og til inkludering, fokus på tidlig innsats og forebygging i barnehagealder. Kristiansand kommune er uenig i at det skal lovfestes en praksis om at kommunene plikter å ha en tilskuddsordning.

Hvordan kommunen velger å imøtekomme lovens krav, utarbeidelse av hensiktsmessige rutiner, må være et lokalt anliggende.

Vedr. § 42

Kristiansand kommune støtter presiseringen i at det skal legges vekt på barnets omgivelser/miljø/kontekst ved tildeling av ressurser til spesialpedagogisk hjelp. Videre støttes forslaget om å fatte midlertidige vedtak om spesialpedagogisk hjelp inntil sakkyndig vurdering foreligger, men vi ønsker å kommentere at det kan bli utfordrende å gjennomføre rent praktisk.

Dette handler bl.a om mulighet for midlertidige ansettelser, mulighet til å skaffe kvalifisert arbeidskraft og små barns tilknytning til midlertidige ansatte.

Det vedtaket kommunen fatter bør etter vårt syn bygge på en sakkyndig uttalelse som sier noe om barnets behov, og en begynnende retning for det spesialpedagogiske arbeidet, selv om barnet ikke er ferdig utredet.

Vedr. § 43

Kristiansand kommune støtter utvalgets vurdering om at en tidsfrist for saksbehandling vil bidra til tidligere innsats og økt likeverdighet. Dette på bakgrunn av de uheldige konsekvenser det vil medføre for barnet ikke å få den nødvendige hjelpen i riktig tid, og at konsekvensene vil kunne bli store for barnet, for barnets familie og for samfunnet.

Vedr. § 44

Kristiansand kommune støtter forslaget om å innføre et krav om individuell tiltaksplan for spesialpedagogisk hjelp. Vi foreslår imidlertid at forslaget om vurderingsdel knyttet til individuell tiltaksplan byttes ut med at det årlig utarbeides en spesialpedagogisk rapport med bakgrunn i individuell tiltaksplan.

Vedr. § 45

Kristiansand kommune støtter forslaget om at PPT skal være tettere på barnehagene. PPT har hatt en annen definert rolle i skolene enn i barnehagene.

Et tettere samarbeid mellom PPT og barnehagene og bidrag fra PPT i h.h.t kompetanse- og organisasjonsutvikling for å legge barnehagetilbudet til rette for barn med særlige behov vil styrke kvaliteten i barnehagene.

Kristiansand kommune anser at PPT`s rolle om også å inkludere barnehagesektoren vil medføre behov for økt personell. Det må være en forutsetning at det følger økonomiske ressurser med til nyansettelser.

§ 46 Plikt til å delta i arbeidet med individuell plan

”Barnehagen skal, når det er nødvendig for å ivareta barnets behov for helhetlig, koordinert og individuelt tilpasset tjenestetilbud, delta i samarbeid om utarbeiding og oppfølging av tiltak og mål i individuell plan hjulmet etter helselovgivningen og sosiallovgivningen.”

Bestemmelsen er ny.

Barnehagens plikt til å delta i arbeidet med individuell plan er avgrenset til å gjelde når det er nødvendig for å ivareta barnets behov for et helhetlig, koordinert og individuelt tilpasset hjelpetiltak.

Kristiansand kommune støtter forslag til ny bestemmelse.

§ 47 Helsetjenestetilbud

”Departementet kan gi forskrift om helsetilsyn og medisinsk hjelp til barn i barnehagen.”

Det er i dag ikke utarbeidet forskrift for helsetilsyn og medisinsk hjelp til barn i barnehagen. En slik forskrift vil gjelde barnehagens bidrag for å hjelpe barn som trenger medisinsk hjelp i barnehagen.

Kristiansand kommune støtter forslag til ny bestemmelse

§ 48 Tegnspråkopplæring

”Barn under opplæringspliktig alder som har særlige behov for tegnspråkopplæring, har rett til slik opplæring. Før kommunen gjør vedtak om tegnspråkopplæring skal det foreligge en sakkyndig vurdering. Departementet kan gi forskrift om tegnspråkopplæring for barn under opplæringspliktig alder”

§ 49 Rett til gratis skyss for barn med rett til spesialpedagogisk hjelp

”Barn med rett til spesialpedagogisk hjelp har rett til gratis skyss når dette av særlige grunner er nødvendig for å ta imot denne hjelpen.

Kommunen skal innlosjere barn når daglig skyss ikke er forsvarlig. I vurderingen skal det særlig legges vekt på forhold som gjelder det enkelte barnet, som alder, funksjonshemming, reisetid og sikkerhet, og om daglig skyss fører til ekstraordinære kostnader eller vansker for kommunen. I tvilstilfelle avgjør foreldrene om barnet skal skysses eller innlosjeres.

Barn har rett til nødvendig reisefølge. Barna har rett til nødvendig tilsyn når det blir ventetid før den spesialpedagogiske hjelpen starter og etter at hjelpen er slutt.

Kommunen har ansvaret for å oppfylle retten til skyss, innlosjering og nødvendig reisefølge.

Departementet kan gi forskrift om sikkerheten til elevene under skyssen.”

§ 50 Statens plikt til å sørge for læremiddel

”Departementet skal sørge for at det blir utarbeidet læremidler for spesialpedagogisk hjelp.”

Ovennevnte bestemmelser §§§ 48,49,50 er overført fra opplæringsloven til barnehageloven.

Kristiansand kommune støtter forslaget til å overføre barns rettigheter vedr. spesialpedagogisk hjelp fra opplæringsloven til barnehageloven.

Punkt 36/12: Svar på oversendelsesforslag angående salg av navnerettigheter til bygg eller saler

Dato: 22.03.2012
Saksnr.: 201203685-1
Arkivkode E: 614 &07
Saksbehandler: Pål Karsten Kristensen

Saksgang
Formannskapet

Møtedato
11.04.2012

Svar på oversendelsesforslag angående salg av navnerettigheter til bygg eller saler

Bystyret vedtok som del av handlingsprogram 2012 – 15 blant annet følgende:

«Bystyret ber administrasjonen vurdere tilrettelegge for salg av navnerettigheter til bygg, saler og rom o.l. i forbindelse med nybygg og restaurering av kommunale bygg i fremtiden.»

Rådmannens vurdering

Under planleggingen og byggingen av Idda Arena har det vært vurdert å tilby for salg rettighetene til navnet på hele eller deler av anlegget. I utgangspunktet tenkte man seg at dette kunne gi et bidrag til finansiering av bygget. Man lyktes imidlertid ikke med å finne interessenter for en slik tanke i næringslivet, og selve byggeprosjektet er derfor finansiert på tradisjonelt vis. Det pågår fortsatt samtaler omkring betaling for navnerettigheter knyttet til Idda Arena, men da som årlige bidrag til driften av anlegget for en avgrenset periode. Denne formen for sponing fra det private næringslivet er de siste årene blitt en naturlig del av finansieringen av store idrettsanlegg i Norge som for eksempel Sør Arena, Colorline Stadion, Sør Amfi og lignende.

Kristiansand kommune har for øyeblikket følgende prosjekter under bygging eller planlegging:

- Aquarama aktivitetssenter
- Flerbrukshall på Hellemyr
- Flerbrukshall på Tveit
- Flerbrukshall i Randesund
- Farvannet skytebane
- Bamsebo barnehage
- Justvik/Havlimyra barneskole

Byggingen av Aquarama er organisert som et Offentlig Privat Samarbeid (OPS) hvor kommunens interesser ligger i svømmehallen og idrettshallen. Dette er en ny samarbeidsform på denne typen bygg, og private aktører er allerede tungt inne på finansieringssiden. Hvis ikke det allerede er utført en vurdering av om denne form for sponing er aktuell, bør dette kanskje vurderes av prosjektet, men rådmannen oppfatter ikke dette som et "kommunalt bygg" i denne sammenhengen.

Skoler og barnehager anses ikke som egnede bygg for salg av navnerettigheter. Barn og unge påvirkes lettere enn voksne av markedsføring, og bør derfor beskyttes ekstra mot dette. Det vil derfor være uheldig om en så viktig arena for barn og unge som skole og barnehage blir knyttet opp mot et spesielt firma og/eller produkt.

I kommunal sammenheng er det, etter rådmannens oppfatning, idrettshaller og andre idrettsanlegg som eventuelt vil egne seg for et mulig salg av navnerettigheter. Det er også innenfor idrett at private aktører bruker mest ressurser på sponsing. Derfor anses de planlagte flerbrukshallene på Hellemyr, Tveit og i Randesund for å være de eneste planlagte, kommunale byggeprosjektene som bør vurderes i forhold til salg av navnerettigheter. Det anses for lite realistisk at hovedskyteanlegget på Farvannet vil være av særlig interesse for næringslivet i en slik sammenheng.

Rådmannen foreslår at det i prosjekteringen av de tre nevnte flerbrukshallene gjøres en konkret vurdering av mulighetene for å selge navnerettigheter. Eventuelle inntekter av slikt salg bør i disse tilfellene benyttes til å redusere kommunens investeringskostnader. Når det gjelder Idda Arena må en eventuell avtale om salg av navn fremmes som en egen sak.

Forslag til vedtak:

1. Formannskapet tar redegjørelsen til orientering.

Tor Sommerseth
rådmann

Stein Tore Sorthe
kulturdirektør

Trykte vedlegg: ingen

Utrykte vedlegg: ingen

Punkt 37/12: Vurdering av Kristiansand som Fairtradeby

Bilag

Kopi av Fairtrade evaluering

Dato: 13.03.12
Saksnr.: 201005687-7
Arkivkode E: 033
Saksbehandler: Hilde Rau Heien

Saksgang
Formannskapet

Møtedato
11.04.12

Vurdering av Kristiansand som Fairtradeby

Sammendrag:

På bakgrunn av en interpellasjon fra representant Steinar Kristiansen (KrF) om å gjøre Kristiansand til en Fairtrade-kommune som ble fremmet i bystyret den 16. juni 2010, ble følgende oversendelsesforslag vedtatt 27. april 2011 (42/11):

« Bystyret ber om at det vurderes å gjennomføre følgende punkter:

- a) Kristiansand kommune har som mål å bli kjent hos innbyggere og næringslivet, hos leverandører, ansatte og andre lokale myndigheter som en kommune som støtter og fremmer rettferdig handel.
- b) Kristiansand kommune vurderer å bidra til en kampanje for å øke kjennskap til produkter med Fairtrade-merket. Kristiansand kommune arbeider med å oppnå status som Fairtrade-kommune innenfor de rammer som er gitt av Stiftelsen Fairtrade Max Havelaar Norge.
- c) Kristiansand kommune ønsker å undersøke muligheten for å inngå handelssamarbeid med eller fremme handel mellom næringslivet i Kristiansand og kommunens vennskapsbyer i Bangladesh og Namibia.»

Punkt c) ble vurdert av rådmannen som en naturlig sak å drøfte i andre fora. Denne saksfremstillingen ivaretar derfor punkt a) og b). Forutsatt at næringslivet er positive til å bidra med ressurser i en arbeidsgruppe og påta seg et ansvar for å oppfylle de krav Fairtrade-byer stiller til næringslivet og bysamfunnet, var anbefalingen fra rådmannen at man er positiv til å bidra med ressurser i en arbeidsgruppe for å oppfylle de kravene som gjelder kommunen. I tillegg ville rådmannen samtidig vurdere å bidra med et økonomisk tilskudd til disposisjon for styringsgruppens arbeid. Rådmannens anbefaling var at administrasjonen først undersøkte interessen hos næringslivet og relevante organisasjoner, og deretter la frem en sak for politisk behandling.

Som oppfølging på rådmannens anbefaling ble det arrangert et seminar 25.10.11 i samarbeid med Stiftelsen Miljøfyrtårn, FN-sambandet, Næringsforeningen, Nordisk informasjonskontor Sør-Norge og Kristiansand kommune. Hensikten var å øke kunnskap om Fairtrade og undersøke interesse for Kristiansand som Fairtrade-by. Til tross for spennende foredragsholdere, var deltakelsen fra privat næringsliv på seminaret lav.

I etterkant av seminaret ble derfor møter med Næringsforeningen og Kvadraturen gjennomført. Næringsforeningen sa nei til å delta i styringsgruppe på bakgrunn av manglende interesse fra sine medlemmer. Kvadraturforeningen var usikker på medlemsbedriftenes innsatsvilje på feltet, men mente at denne interessen kunne komme gjennom styringsgruppens arbeid. Videre kartlegging viste at representanter fra FN-sambandet, Stiftelsen Miljøfyrtårn, Kristiansand kommune, Kvadraturforeningen, Asko Agder og Agder Energi var villig til å sitte i en styringsgruppe.

Rådmannen vurderer at interessen fra privat næringsliv er for lav til at en styringsgruppe kan opprettes med mål om at Kristiansand skal få status som Fairtrade-kommune. Rådmannen vil anbefale at kommunen samarbeider med FN-sambandet, Stiftelsen Miljøfyrtårn, Kvadraturforeningen, Asko Agder og Agder Energi om økt fokus på Fairtrade og økt bruk av Fairtrademerkede produkter. I tillegg vil rådmannen anbefale at kommunen som organisasjon har fokus på Fairtrade og iverksetter de nødvendige tiltak for innkjøp og servering av Fairtrade-produkter, som ivaretar Fairtrade Norges kriterier til en kommune.

Forslag til vedtak:

1) Kristiansand kommune som organisasjon, iverksetter nødvendige tiltak for innkjøp og servering av Fairtrade-produkter i henhold til de krav som Fairtrade Norge stiller til en kommune.

2) Kristiansand kommune arbeider videre for økt fokus på Fairtrade og økt bruk av Fairtrade-merkede produkter i regionen, i samarbeid med FN-sambandet, Stiftelsen Miljøfyrtårn, Kvadraturforeningen, Asko Agder og Agder Energi.

Tor Sommerseth
Rådmann

Ragnar Evensen
Teknisk direktør

Trykte vedlegg: Resultater fra Fairtrade-seminaret.

Bakgrunn for saken :

Hva er Fairtrade?

Fairtrade er en internasjonal merkeordning som gjennom handel styrker bønder og arbeidere i fattige land. Fairtrade-standardene sikrer dem bedre arbeidssforhold og handelsbetingelser, slik at de kan investere i produksjon, lokalsamfunn og en bærekraftig framtid. Med mer rettferdige handelsbetingelser kan bønder og arbeidere selv bekjempe fattigdom.

Fairtrade er den eneste internasjonale merkeordningen som garanterer god handel mellom små produsenter i U-land og forbrukere i I-land. Dette gjennomføres blant annet med å engasjere en ekstern kontrollorganisasjon som sertifiserer og kontrollerer kooperativer, plantasjer og handelsleddene. Dermed er produsentene sikret en minstepris for varene og i tillegg vil forholdene for arbeiderne være gode (HMS er ivarettatt og barnearbeid forekommer ikke). Fairtrade-merkede produkter på det norske markedet i dag er blant annet kaffe, te, sukker, bananer, roser, honning, vin, ris, appelsinjuice, med mer.

Den første Fairtrade-kommunen ble opprettet i Storbritannia i 2000. I dag har Norge 27 kommuner med Fairtrade-status, blant annet Oslo, Bergen, Trondheim og Stavanger. På Sørlandet er Flekkefjord, Kvinesdal og Mandal Fairtrade-kommuner.

Hvordan få Fairtrade-status?

Følgende kriterier må oppfylles for at en by på Kristiansands størrelse skal få status som Fairtrade-by:

- Det må dannes en lokal styringsgruppe som har ansvaret for å drive arbeidet fremover. Styringsgruppen bør være bredt sammensatt (frivillige organisasjoner, næringsliv etc.). Minst en representant fra kommunen må sitte i styringsgruppen.
- Bystyret må gjøre et vedtak om å støtte Fairtrade, og servere Fairtrade-merket kaffe og te til sine ansatte på møter.
- Et utvalg av Fairtrade-merkede produkter må være tilgjengelige for forbrukere i lokale butikker og serveringssteder. (Minst 45 Fairtrade-merkede produkter fordelt på minst 5 dagligvarebutikker. Minst 10 kafeer, restauranter eller hoteller må servere Fairtrade-merket kaffe og minst ett annet Fairtrade-merket produkt.)
- Fairtrade-merkede produkter (kaffe + minst ett annet Fairtrade-merket produkt) må benyttes av minst 30 arbeidsplasser; lokale arbeidsplasser, institusjoner og/eller organisasjoner. Minst 12 av arbeidsplassene må være private.
- Det skal drives et aktivt informasjonsarbeid i kommunen.
- For å beholde statusen som Fairtrade-by forutsettes det at det jobbes aktivt med å utbre omfanget av Fairtrade-produkter i kommunen. For å lykkes i et slikt arbeid vil det være behov for kompetanse og gode krefter fra næringsliv og samfunns/allmenn politikk.

Seminar og evaluering

På bakgrunn av rådmannens anbefalinger (ref. formannskapssak 27.04.11) ble det arrangert et seminar om Fairtrade 25. oktober 2011 for å øke kunnskap om Fairtrade. I tillegg var hensikten å kartlegge interessen rundt Fairtrade i enkelte virksomheter og i Kristiansand som kommune (Vedlegg 3). Seminaret ble arrangert i samarbeid med Stiftelsen Miljøfyrtårn, FN-sambandet, Næringsforeningen, Nordisk informasjonskontor Sør-Norge og Kristiansand kommune. 31 deltakere var til stedet på seminaret. Det var mange spennende foredragsholdere på seminaret: Malmø stad v/ Lari Pitkä-Kangas, Kommunalråd Ordförande i styrgruppen for Malmø Fairtrade City, leder av Fairtrade Norge og adm dir i Mester Grønn i

Oslo, for å nevne noen. Et høyere deltakerantall hadde vært ønskelig. I etterkant av seminaret ble en quest back sendt ut, der 15 personer (48 %) besvarte (trykt vedlegg)

Videre kartlegging

Opprettelse av en styringsgruppe er nødvendig for at Kristiansand skal kunne få status som Fairtrade-kommune. I etterkant av seminaret har representanter fra FN-sambandet (Kristian Røssaak) og Stiftelsen Miljøfyrtårn (person oppnevnes senere) sagt seg villig til å sitte i en styringsgruppe, sammen med deltakere fra kommunen (politisk og adm repr.)

Privat næringsliv må stå for en betydelig del av drivkraften i styringsgruppen dersom Kristiansand skal oppfylle kravene fra Fairtrade Norge om minst 12 private arbeidsplasser som bruker Fairtrade-produkter. På seminaret var deltakelsen fra denne gruppen lav. I etterkant av seminaret ble derfor ulike aktører og enkeltpersoner kontaktet direkte for å kartlegge interessen fra privat næringsliv i forhold til bruk av Fairtrade-produkter og bidrag med verv i en styringsgruppe. Kartleggingsrunden resulterte i ytterligere tre medlemmer til styringsgruppen fra privat næringsliv. Bjørn Børseth, konserninnskjøpsjef i Agder Energi, ønsker å sitte i styringsgruppen. Det samme ønsker Harald Andersen, leder av Kvadraturforeningen. Andersen er imidlertid usikker på medlemsbedriftenes innsatsvilje på feltet, og vil at denne interessen skal komme gjennom styringsgruppens arbeid. Christopher Johnsen fra AskoAgder har også sagt ja til å sitte i styringsgruppen.

Status for bruk av Fairtrade-merkede produkter i offentlig sektor baseres på tall fra innkjøpsjef i Kristiansand kommune. Kravet om at minst 18 offentlige arbeidsplasser benytter Fairtrade-kaffe og minst ett annet Fairtrade-merket produkt er i Kristiansand kommune som organisasjon oppfylt for kjøp av kaffe, men mangler ett annet Fairtrade-merket produkt i tillegg. Dette baserer seg på statistikk fra 2010 hvor 19 offentlige arbeidsplasser kjøpte Fairtrade-merket kaffe, men ikke flere Fairtrademerkede produkter.

Dersom det vedtas at minst 18 offentlige arbeidsplasser også benytter for eksempel Fairtrade-merket te, er målet nådd med hensyn på krav fra det offentlige.

Rådmannen vurderer at interessen fra privat næringsliv er for lav til at en styringsgruppe kan opprettes med mål om at Kristiansand skal få status som Fairtrade-kommune. De ovennevnte bedrifter og organisasjoner kan likevel sammen med kommunen samarbeide om videre økt fokus på Fairtrade og bruk av Fairtrademerkede produkter.

Vedlegg

1. Evaluering/questback fra seminaret